

Keelevääratus

ERICA ORLOFF

Erica Orloff
Freudian Slip
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Irma Aren
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Erica Orloff
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B08212610
ISBN 978-9949-12-948-5

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Nende kahe inimese mälestuseks, kelle peale ma kõige
sagedamini mõtlen: Robert ja Irene Cunninghamile!

TÄNUSÕNAD

Nagu alati tahaksin ma tänada oma agentu Jay Poynorit tema vankumatu toetuse eest.

Ma tänan ka Margaret Marburyt, maailma parimat toimetajat, kes on kohutavalt tark, võrratu huumorimeelega ning kes tunneb kirjastusmaailma läbi ja lõhki.

Samuti kuulub mu tänu vanale ja tõelisele sõbrale Doris E-le. ABBA... Mis ma ikka muud öelda oskan, kui et sa inspireerisid mu kirjutamist.

Nagu ikka tänan ma ka oma perekonda: Maryanne ja Walter Orloffi, Stacey Groome'i ning Jessica Stasinost, J.D.-d, Alexat, Nicholast, Isabellat ja Jacki. Ma olen tänulik ka sulle, Ariana, et sa selle käsikirja läbi lugesid ja mulle ütlesid, et see sind naerma ajas. Ma tänan Charliet tema tõeliselt sisukate kommentaaride eest ning oma ustavaid kirjutamiskaaslasi Pami, Joni ja Melodyt. Ilma teieta oleksin ma sellesse süžetihnikusse ära eksinud.

Mõistus on omaette paik ning see võib teha põrgust taeva
samamoodi kui taevast põrgu.
John Milton „Kaotatud paradisiis”

Põrguhaud on tühi ja siin on kõik ta kuradid!
William Shakespeare „Torm” (A. Orase tõlge)

Teatavad mõtted on palvused. On hetki, millal hing,
olenemata keha asendist, põlvitab.
Victor Hugo „Hüljatud” (I. Pullmani tõlge)

Esimene peatükk

Augustikuisest palavusest täiesti roidunud, otsustas Kate Darby, et ei suuda sellel õhtul küll metroosõitu välja kannatada. Isegi kell seitse õhtul oleks maa all liiga lämbe, must ja ülerahvastatud. Ta tõstis takso peatamiseks käe ning naeratas endamisi, kui üks neist kohe tee äärde seisma jäi.

„Täna on vist mu õnnepäev,” pomises naine endamisi. Ta avas autoukse, libistas end takso tagaistmele ning kohendas istumise all seelikut. „Üheksakümnendale tänavale, Esimese ja Yorki tänava vahele jäävasse löiku, palun.”

Tõmmu naha ja tohutu suure ninaga taksojuht, kelle mustas habemes oli märgata halli, noogutas turbanis pead, pani taksoometri tööle ning juhtis takso liikluskeerisesse.

Kate nõjatus seljatoele ning nautis õhukonditsioneerit tekitatud tuule paitust niiskel nahal. Ta kergitas oma juukseid, keeras need lõdvaks krunniks ning lasi jahedal õhuvool kulkalt hellitada, ise samas takso iseäralikku sisemust uurides. Auto parempoolse päikesevarju külge oli kirjaklambriga kin-

nitatud pilt safranikarva rõivaid kandvast dalai-laamast ning pühamehe kirkastunud nägu vaatas sealtnaisele täpselt otsa. Armatuurlaual õõtsus vedrudega Buddha kujuke, mis kollase takso iga järsema liigutuse peale rõõmsalt noogutas. Tahavaatepeegli küljes kõlkusid ametüstist palvehelmed ning nende otsas kiikus tasakesti edasi tagasi hõbedane Jeesus, käed ristil laiali. Kindalaeka külge oli kleebitud paavst Johannes Paulus II pilt – säärane, kus mees parajasti usklike õnnistamiseks käed oli tõstnud. Ja Kate oli üsna kindel, et turbani järgi otsustades peaks taksojuht hoopis sikh olema – ainult et nad olid New Yorgis.

Naine kummardus pisut ettepoole. „See sõiduk meenutab mulle ÜRO-d.”

Taksojuht vaatas talle tahavaatepeegli kaudu otsa ning naeris südamest. „Mu naine on hea katoliiklane ja poeg budist. Ja mina arvan, et jumal armastab meid kõiki.”

„Tõenäoliselt on teil õigus.” Naine nõjatus istmel ettepoole ja toetas pea takso esiosas ringi vaadates käsivarrele. Raadiost kostis tema kõrvu kurikuulsa ärapanijast šokireporterihäääl, kes parajasti jälle otse-eetris kuulajaid üles küttis. „Jumal armastab kõiki, isegi teda.” Kate osutas peaga raadio poole.

Eetris kõlasid naisterahva orgasmi saamise hääled. Kate ei saanud aru, kas see on teeseldud või päris.

„Oh, ta on hull mees,” märkis taksojuht hindi aktsendiga inglise keeles. „Pööööranee.”

Julian Shaw' käre häääl täitis kogu taksoruumi. „Te kuulsite seda otse-eetris. Maailma kõige seksikam lesbist pornotäht Magus Lana tegi just Jenna Jonesile suuseksi. Minu stuudios. Siinsamas. Minu sohval. Kõikidele kuulajatele, kes Lanat ei tea, tahan ma öelda, et ta on jumalik ja ihaldusväärne brünnett, kelle rinnad

KEELEVÄÄRATUS

on suuruses 95E. Jenna seevastu on selline platinablond seks-jumalanna, et te ei suudaks teda ka oma metsikuimates unenägudes ette kujutada. See oli võimas, nii neetult võimas. Oh, kui see sohva rääkida oskaks. Niisiis, Jenna, kas sa teesklesid või oli kõik päris?”

„Kuidas te teda küll talute?” päris Kate taksojuhilt. Ta kuulas nüüd saadet vaid poole kõrvaga, ent Julian Shaw asus parajasti oma järgmise lemmikteema juurde, milleks oli homoseksuaalide pilkamine.

„Ma ei tea kunagi, mida ta järgmiseks teeb.”

„Aga teiesugune spirituaalne mees...!” Kate viipas kõikide taksos viibivate ususümbolite poole. „Ta on ju väga-väga rõve.”

„Ma arvan, et ka jumalal on huumorimeel. Ja võib-olla... võib-olla on see segane mees Ameerika parimate ja halvimate joonte täiuslikem kehastus. Ma kuulan teda, sest tahan Ameerikat mõista.”

„Ameerikat?” Kate kallutas pea küljele. „See tüüp aitab teil Ameerikat mõista?”

„Jah, jah, jah.” Taksojuht noogutas hoogsalt pead. „Tema ongi Ameerika. Ta on arulage pooljumal, kes valitseb kaost.”

Kate naeratas. „Selle teooriaga tahaksin ma küll põhjalikumalt tutvuda.”

Taksojuht jäi valgusfoori taga seisma ning pööras pisut pead. „Tema ongi Ameerika. Ta kehastab endas seda, millest kõik teie maa inimesed vaimustuses on. Ta näitab mõlemat poolt. Ta on nagu *yin* ja *yang*.”

Kate kirtsutas nina. „Hmm... Ma ei mõista veel teie loogikat. Mis mõlemat poolt? Lesbisid ja pornotähti? Lesbisid ja homosid? Ma ei saa aru.”

„Ei. Ameerikale meeldib seks.” Sohver viipas käega läbi autoakna paistva Viienda avenüü poevitriini poole, millel seisvad mannekeenid olid futuristlikult stiilsed, ent seksuaalsed; tühjade nägudega, kuid siiski erootilised. Mannekeenide riietus rõhutas iga nende kehakumerust, kuid sellest hoolimata jätsid nad veidralt sootu üldmulje.

Kate põrnitses aknast välja. Foorituli läks roheliseks ning takso jõudis sellest poest mööda. „Jah, Ameerikale meeldib seks.” Järgmine vitriin kuulus Gucci butiigile ning veidi hiljem möödusid nad Abercrombie & Fitchi akendest. Klaasi taga moekunstnike kaupa demonstreerivate kaunite mannekeenide huuled olid paljutootavalt paakil, uue firmaparfüümi reklaamplakatil oli aga kujutatud sassis juustega blondiini, kes näis kirehoos olevat.

„Samas,” rõhutas taksojuht, „on Ameerika väga vaashoitud. Kõik viitab siin seksile, seksile, seksile, aga samas ei olda siin seksiga rahul ja seda peetakse solvavaks. Väga kummaline. Väga veider.”

„Nii see on. Aga ikkagi, see raadiosaade...” Naine vaatas autoraadio paneeli. „See on üle käte läinud. Mina ei kuula seda kunagi. Ühel päeval oli meil tema pärast kontoris isegi pahanud – üks assistent kuulas teda tööl ja poiss lasti sellepärast pea-aegu lahti, sest tema kõrval töötav naine kurtis, et see loob vaeulikku töökeskkonda.”

„Kus te töötate?”

„Kirjastuses. Ma olen raamatutoimetaja.”

„Väga austusväärne amet. Mulle meeldib lugeda. Mu po-jale ka. Ta on alati ninapidi raamatus. Ta sai stipendiumiga üli-kooli.”

Kate naeratas selles lauses kõlava isauhkuse peale.

KEELEVÄÄRATUS

„Ta tahab kirjanikuks saada.”

„Mu kallim on kirjanik. Ta kirjutas „Šaakali pidusöögi”.”

„Ma tean seda raamatut!” ütles taksojuht erutatult. „Ma lugesin seda! See oli suurepärane raamat. Võrratu.”

„Mina olin selle toimetaja.”

„Te olete kuulus!”

„Ei, mitte kuulus. Isegi mu kallim pole kuulus. Aga see raamat pälvis sellegipoolest häid arvustusi. Minu arvates võib Davidi järgmine teos tohutult menukaks osutuda. Kui ta selle ikka kunagi valmis saab.”

„Ma võin nüüd öelda, et tunnen teid,” ütles sohver.

„Igatahes.”

Naine nõjatus seljatoele ning saatejuht jätkas otse-eetris oma möla. Aeg-ajalt olid ta roppused piiksudega asendatud. Kate raputas pead. Kuidas seda tüüpi küll välja kannatatakse?

„Jääge siin seisma.” Kate viipas Davidi maja ees. „Ma üllatan oma kallimat värskelt trükist tulnud intervjuuga, mille ta Gothami ajakirjale andis. Ilmselgelt jumaldab see ajakirjanik teda.”

„Te olete siis väga kena armsam, preili. Üllatused on väga head. Mulle meeldib ka alati oma naist üllatada. Ükskord viisin ma koju kolm tosinat roosi – kolm tosinat. See pani ta õnnest pisaraid valama.”

Kate'i silmad valgusid vett täis. Ta ei teadnud miks, aga teiste inimeste romantilised kogemused liigutasid teda alati väga.

Sohver vajutas taksomeetri kinni ning see hakkas lõgisedes ja kõrisedes tšekki välja trükkima. Kate ulatas mehele kahekümne-dollarilise rahatähe. „Tagasi pole vaja.”

„Aitäh. Olgu teil väga tore õhtu. Jumal õnnistagu teid.”

„Tänan. Teid samuti.” Naine naeratas armatuurlaua küljes kõlkuvale Buddhale, astus taksost välja ning suundus Davidi

maja poole. Uksehoidja lasi ta sisse. „Tere õhtust.” Portjee noogutas talle.

„Tere, Henry. Kuidas su naisel läheb?”

„Paremini, tänan küsimast. Arst ütles, et ravi mõjub.”

„Oh, see on väga hea uudis!” Kate tundis uhkust selle üle, et mäletab uksehoidjate, veinipoe omanike, saiakestemüüjate ning tema korteri lähedal iga päev oma terjerit jalutava kuivetu vanamehe nimesid. Kate'i isa oli tütrele alati öelnud, et elada võib kas kedagi tundmata või kõiki tundes. Ning Kate tahtis kõikide nimesid teada, kõikide kohta midagi erilist mäletada. Niimoodi näis Manhattan talle pisut väiksemana.

Ta kutsus lifti ning sõitis seitsmendale korrusele. David oli täiuslik mees: tark, naljakas ja uskumatult nägus. Ühel päeval saab ta kuulsaks ning Kate oli kindel, et see juhtub tänu mehe järgmisele raamatule.

Neist said kallimad alles siis, kui mehe esimene raamat trükki oli läinud, ent kogu toimetamistöö kestel oli nende vahel sädemeid lennanud. Kontoris märkasid seda kõik. Kate'i parim sõber ja kolleeg Lesliegi oli nentunud, et Kate'il on Manhattani raamatutoimetajatest kõige rohkem vedanud, kuna saab teha koostööd inimesega, kes näeb välja nagu modell ning kellel on peale sellele veel ka aju! Nendevaheline keemia jõudis haripunkti pärast esimeste – ja eranditult positiivsete – arvustuste ilmumise järel korraldatud pidulikul õhtusöögil. Sellest ajast saadik olid nad koos olnud.

Liftiüksed avanesid ning Kate suundus korteri 7B ukse juurde. Ta pistis võtme lukuauku ja astus mehe korterisse.